

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Danmark skal være et åbent samfund, som kan indgå i den internationale arbejdsdeling og klare sig i en globaliseret verden. Besøgene, hvad enten det er forskere, studerende, landbrugspraktikanter eller andre, skal være velkomne, men denne åbenhed og gæstfrihed skal naturligvis ikke kunne misbruges, og det er det, visumpolitikken handler om.

Samtidig drejer det sig om, at de utallige ekspeditioner, der skal foretages, ikke er ørkesløse, nyttesløse, altså at man bruger kræfterne på de rigtige sager, nemlig der, hvor der er problemer.

Jeg har lagt vægt på, at Danmarks repræsentationer i udlandet skal kunne klare flere af disse opgaver selv. Sidste år afgjorde repræsentationerne selvstændigt 49.000 ansøgninger, de gav 49.000 tilsagn om visum. Resten af ansøgningerne, 20.000, blev sendt videre til Udlændingestyrelsen, som gav visum i 12.000 ud af disse 20.000. Tilbage var der altså 8.000 sager, hvor der blev givet afslag, og det er dem, vi tænker på, når vi nu vil åbne en mulighed for, at man ved en sikkerhedsstillelse kan få tilsagn, hvor man hidtil har fået afslag.

Udlændingestyrelsen, og det er svar til fru Anne-Marie Meldgaard, vil normalt kun stille kravet om sikkerhedsstillelse i tilfælde, hvor en visumansøger i dag ville få afslag. Det betyder med andre ord, at flere vil kunne få visum. Jeg kan i øvrigt oplyse, at udlændingemyndighederne ofte har eksempler på personer, som gerne vil stille en sådan sikkerhed.

Om fru Elisabeth Arnolds købmand hører til dem, som efter gældende lov har fået afslag på at få søsteren på besøg, og om han nu kan få hende på besøg mod at stille sikkerheden, det kan jeg ikke her fra Folketingets talerstol garantere. Det er sådan, at de danske repræsentationer ved behandlingen af visumansøgninger skal foretage en konkret vurdering af risikoen for, at vedkommende ikke vender tilbage inden for visummets gyldighedsperiode. Det gælder, uanset hvilket land ansøgeren kommer fra, og det vil sige, at det også gælder, hvis vedkommende kommer fra et land, som er omfattet af asyllandegruppen.

KI. 11.00

Hvis der ikke er en begrundet formodning om, at visumansøgeren vil overtræde visumbetingelserne, skal repræsentationen som udgangspunkt give visum.

Det, regeringen stiller forslag om, er på linje med den norske praksis. I Norge er bryllup ikke

en særlig grund, der kan begrunde visum; det kan livstruende sygdom og dødsfald begrunde. Det kan det også i Danmark, og det vil det fortsat kunne.

Ud over disse tilfælde kan jeg altså ikke garantere, at man kan få visum, hvis man kommer fra asyllandegruppen, men jeg kan garantere, at der vil blive foretaget en konkret vurdering, og at nogle af dem, der hidtil har fået afslag, for fremtiden vil kunne få tilsagn.

I øvrigt har jeg lagt vægt på, at der skal være tale om en forenkling af visumpraksis, som kan være med til at nedsætte sagsbehandlingstiden.

Fru Anne Marie Meldgaard spørger så, hvorfor det bliver sværere at få et ophold forlænget. Der vil fortsat kunne ske forlængelse i op til 6 måneder, hvis der foreligger særlige omstændigheder, f.eks. alvorlig sygdom hos ansøgeren eller den herboende syge.

Sådan er det også i Tyskland, hvor man forlænger visummet til 6 måneders ophold, hvis der foreligger sådanne helt særlige omstændigheder.

I øvrigt kan man heller ikke i Sverige og Norge få forlænget et besøgsvisum i almindelighed; også der skal der særlige begrundelser til.

Hr. Peter Skaarup stiller så det gode spørgsmål, hvordan vi egentlig overhovedet ved, om folk er rejst hjem igen. Det er jo det, man i USA med det nye US-VISIT Program virkelig har fundet en løsning på, fordi alle afgiver fingeraftryk og bliver fotograferet, når de kommer ind, og så bliver det tjekket, om de er rejst ud, og er de ikke rejst ud, så vil referencen, hvis det var i USA, selvfølgelig ikke få de 50.000 kr. tilbage.

Det system har vi ikke i EU, vi har det heller ikke i Danmark, men Danmark er et meget velorganiseret samfund, hvor det er svært at opholde sig i længden uden at blive opdaget, og det siger sig selv, at hvis man er en, der har stillet sikkerhed, så bliver denne sikkerhed naturligvis ikke ophævet, altså man får ikke lov at råde over de penge, før det er dokumenteret, at vedkommende faktisk er taget hjem. Det kan dokumenteres på forskellig vis, ved at man henvender sig på den ambassade, hvor man fik sit visum, eller på anden måde godtgør, at man faktisk er kommet hjem. Så når det gælder dem, der stilles sikkerhed for, så er der et sikkert system, som garanterer, at de 50.000 kr. ikke frigives, før vedkommende er kommet hjem.

For alle de øvrige er det som hidtil således, at hvis personen dukker op og ikke har en gyldig opholdstilladelse, bliver vedkommende selvføl-